

Corsica & Sardinia.

542

Regio unde dicta

Situs.

Solifertilitas.

Animalium va-
rietas.

Imperium majo-
rum.

CORSICA a Corso ejus terza Domino dicta : alii a qualitate cacuminis Montis alicuius dictam volunt. Graci hanc Κύρον appellavere , a Cyrno Herculis Filio : Theraphne ab Ovidio nominata est , ut scribit Villanovanus. Ab Occidente & Septentrione respicit Mare Ligusticum : ab Ortu Tyrrhenum: a Meridie Sardiniam. Longitudo mill. cxx non excedit : licet Strabo mill. clx , Plinius cl ponat: Latitudine hic lx mil. facit : ille lx, quod verum esse ex dimensione per circinum constat. Ambitus secundum Plinium mill. cccxx : secundum alios cccv & cccix : secundum Maginum cccxxv , quod se per dimensionem exactam reperisse scribit. Insula est ab omni parte aditu difficilis , cum præruptis undique collibus comprehensa sit. Interius similiter magna ex parte montosa , ideoque Frumenti neque Leguminum adeo fertili est : quæ nisi paucis quibusdam locis crescent, ubi se aperit, atque fluminibus & aquis irrigatur, ac feracissima redditur. Ea pars quæ respicit Etruriam est mediocriter plana , habetque ibi fœcundum solum & producit nobiles ac dulces Fructus. Vina Insulæ, præstantissima, primæque nobilitatis, & a Romanis semper expedita, Corsica a loco dicuntur. Mellis & Resinæ hic magna libertas : Olei item & Ficuum. Cæterum Mella Corsicana amara esse notavit Servius in i v Georg. Fitque id ob Taxicopiam, è qua Apes Mella legunt. Venenata etiam creditit Ovidius. Solus hic Ager lapidem gignit Carochitem, quem Democritus Abderites etiam in certamina contra Magos adhibuit. Rhennius de Corsica:

Hanc solam perhibent Carochitem gignere Terram : Corporibus lapis hic seu glutine taftus adheret. Similia tradunt Plinius lib. xxxvi i cap. x & Solinus cap. ix : sed Plinius de rei fide ambigit. Alumen quoque hic reperitur : & Ferri fodina sunt apud fl. Bivincum in Comitatu Nebiensi. Sunt , & Salinæ vulgo dictæ della Roin , non longe a Portu S. Florentii : & prope Niolum sunt valles profundissimæ perpetuis nivibus scatentes , sub quibus aīunt Crystallum copiose latere. Nascitur etiam in ea magna copia Buxus teste Plinio , & Diodoro , nec non Taxus arbor venenata. Animalia producit varia ; Equos in primis feroce , & Caties venaticos spectatae magnitudinis , Musmo quoque animal , Plinio auctore hic est , arietis genus , Mofoli hodie vocant : Animal præterquam in hac Insula & Sardinia nusquam apparens in tota Europa. Habet cornua & pilos instar Cervi , & cornua instar Arietis , non longa sed retro circum aures reflexa præcipue duritie, ut si altitudine 1 pedum præcipitetur inter saxa, ac capiti incumbat, non laedatur ; magnitudinem retinet Cervi mediocris , solisque herbis vescitur, cursu præditum velocissimo , carnesque habens gustu sapidas. Ovibus insuper & Bobus referta est. Insula omnis jam olim maligne culta, primum a Phocensibus, tum a Liguribus, post etiam a Romanis qui duas Colonias eo deduxerunt , Marianam & Aleriam quæ adhuc exstant. Cætera Barbari tenuere: proinde cum Romani in eos irruerunt , magnum servorum gregem captum Romanum abduxerunt : exiguo fructu quod tam nequam servi essent, tamq; bruti, ut quamvis vili emerentur, tamen Dominos semper emptionis posniteret. Romanis successere Saraceni: his Genuenses: tū Pyram: hodie vero iterum ad Genuenses jus rediit. Nunc bifariam in ii partes eam distinguunt, Plagam quæ Orientem solem respicit, Latus interius: partem huic obversam, Latus